<u>בבית המשפט העליון</u>

בש"פ 4288/18

לפני:	כבוד השופטת ד' ברק-ארז
המבקשת:	מדינת ישראל
	נ ג ד
המשיב:	טארק קשור

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר דין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:	**כ"ב בסיון התשע"ח (5.6.2018)**
בשם המבקשת:	**עו"ד מעין ינאי**
בשם המשיב:	**עו"ד שאול עזרא**

<u>החלטה</u>

1. זוהי בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 להאריך את מעצרו של המשיב החל מיום 13.6.2018 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 31849-09-17 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

כתב האישום והליך המעצר

2. ביום 13.9.2017 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק זה. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 3.9.2017 שהה המשיב בגן הוורדים בירושלים עם אחרים, כשהוא מצוי תחת השפעת אלכוהול. על פי הנטען, המשיב פגש במתלונן ובאדם נוסף, ובין השלושה התפתח עימות אשר במהלכו סטרו המשיב והאדם הנוסף זה לזה, והמתלונן בעט ברגלו של המשיב. בהמשך, שרט המשיב את המתלונן בחזהו באמצעות בקבוק זכוכית שבור

ולאחר מכן עזב את המקום. לפי המתואר, לאחר מספר דקות חזר המשיב למקום כשהוא אוחז בבקבוק השבור ומלווה בשניים נוספים שזהותם אינה ידועה. או אז ניגש המשיב אל המתלונן ודקר אותו בידו באמצעות הבקבוק. לאחר מכן התעמת המשיב עם האדם הנוסף ואז נמלט מהמקום. כתוצאה מהמעשים המתוארים נגרם למתלונן חתך עמוק בפרק כף ידו השמאלית והוא נזקק לניתוח וכן לטיפול פיזיותרפי.

3. בד בבד עם כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו. לאחר שהמשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר מעצר בעניינו, תוך בחינת האפשרות לשחררו לחלופת מעצר בבית הוריו. בתסקיר שהוגש בחודש אוקטובר 2017 נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, לאחר שהתרשם כי הסיכון להישנותה של התנהגות עוברת חוק מצדו הוא גבוה, וכן כי המפקחים המוצעים אינם מהווים דמויות סמכותיות במידה משמעותית ומתקשים לפעול למניעת מעורבותו החוזרת של המשיב בפלילים.

4. ביום 18.10.2017 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי קבע כי העבירות המיוחסות למשיב הן חמורות במהותן ובנסיבות ביצוען, וכן ציין כי למשיב עבר פלילי מכביד, חלקו בגין עבירות אלימות, וכי תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על-תנאי בר הפעלה. בית המשפט המחוזי הוסיף כי גם שירות המבחן העריך את מידת מסוכנותו של המשיב כגבוהה. בית המשפט המחוזי ציין כי המשיב טען בדיון כי יש בידו להציע חלופת מעצר אחרת ואף הסכים למעצר בפיקוח אלקטרוני, אולם הוסיף וקבע כי במכלול הנסיבות המתוארות אין בכך, בעת הזו, כדי להפחית ממסוכנותו של המשיב במידה סבירה.

5. המשיב הגיש ערר לבית משפט זה על החלטתו של בית המשפט המחוזי, אולם לבקשתו נמחק הערר ביום 5.11.2017 (בש"פ 8421/17).

ההליך העיקרי

6. על רקע קשיים מסוימים שנגעו לייצוגו של המשיב נדחה המענה לכתב האישום. בהמשך, התייצב בבית המשפט המחוזי בא-כוחו הנוכחי של המשיב, אך המענה לכתב האישום התעכב לנוכח שאלות שהתעוררו בקשר להוצאתה של תעודת חיסיון בתיק. בדיון שהתקיים ביום 9.1.2018 הודיע בא-כוח המשיב כי הוא מוותר על

האפשרות להגיש בקשה להסרת חיסיון בתיק, ומסר את תשובת המשיב לכתב האישום, שבגדרה הוא כפר בכל המיוחס לו.

7. בחודש אפריל 2018 החלו דיוני ההוכחות בתיק. עד כה העידו שבעה עדי תביעה. המתלונן והאדם הנוסף לא התייצבו פעמיים לעדותם, ועל כן הוצאו נגדם צווי הבאה. בעת הזו, דיון ההוכחות הבא, שאף בו מיועדים להעיד המתלונן והאדם הנוסף, קבוע ליום 20.6.2018.

הבקשה להארכת המעצר

8. כאמור בפתח הדברים, המדינה מבקשת להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים. לשיטתה, מסוכנותו של המשיב עולה בבירור מן המעשים המיוחסים לו וכן מתסקיר המעצר. המדינה מציינת כי אמנם שירות המבחן ציין בתסקיר כי אם תוצע חלופה אחרת למעצר, ניתן יהיה לבחון מחדש את התאמתה למשיב, אך עומדת על כך שבית המשפט המחוזי קבע כי במכלול הנסיבות, בעת הזו חלופת מעצר לא תאיין את הסיכון הנשקף מן המשיב.

9. המדינה מוסיפה ומדגישה את עברו הפלילי הכבד של המשיב, הכולל הרשעות בעבירות אלימות וסמים, לרבות הרשעה בעבירת שוד משנת 2002 שבגינה ריצה 33 חודשי מאסר בפועל, וכן הוטל עליו עונש מאסר על-תנאי בר הפעלה למשך 6 חודשים, אשר לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות. לבסוף, המדינה מאשרת כי אמנם חלו עיכובים בתחילתו של ההליך העיקרי, אך מוסיפה וטוענת כי מאז החלה שמיעת ההוכחות ההליך מתקדם בקצב ראוי. המדינה מדגישה כי פרשת התביעה צפויה להסתיים בדיון ההוכחות הקרוב הקבוע כאמור ליום 20.6.2018.

10. המשיב מתנגד להארכת מעצרו. בדיון שהתקיים בפני טען בא-כוחו כי העיכובים בהליך העיקרי נגרמו שלא באשמת המשיב, וכן הוסיף והביע חשש כי פרשת התביעה תתעכב לנוכח סירובם של המתלונן והאדם הנוסף להתייצב למתן עדות. בנוסף, בא-כוחו של המשיב הדגיש את חלוף הזמן מאז נבחן עניינו של המשיב על ידי שירות המבחן, וכן את נסיבותיו האישיות של המשיב, שהוא נשוי ואב לשני ילדים קטינים.

11. לאחר ששקלתי את הדברים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

12. בעיקרו של דבר, אני סבורה כי בעת הזו נקודת האיזון בין האינטרס הציבורי התומך במעצר לבין זכותו לחירות של המשיב עודנה נוטה לכיוון קבלת הבקשה (ראו: בש"פ 7198/15 מדינת ישראל נ' חאג' יחיא, פסקה 20 (2.11.2015)). זאת, בהתחשב במסוכנות הטבועה במעשים המיוחסים למשיב ובעברו הפלילי המכביד – ובכלל זה בעובדה שביצע לכאורה את המעשים המיוחסים לו בעת שתלוי ועומד נגדו עונש מאסר על-תנאי בר הפעלה בגין עבירות אלימות אחרת. לא התרשמתי כי יש בטענות המשיב בדבר התמשכות ההליכים כדי לשנות ממסקנה זו, בפרט כאשר דיון הוכחות נוסף צפוי להתקיים בשבוע הבא ובשים לב לכך שלנוכח ההתפתחויות שתוארו בטענות הצדדים ניתן להניח כי פרשת התביעה מתקרבת לסיומה.

13. סוף דבר: הבקשה מתקבלת. אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 13.6.2018 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 31849-09-17 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט בסיון התשע"ח (12.6.2018).

ש ו פ ט ת